

De eerste weken na de geboorte van onze zoon moest hij veel huilen. Op advies van de arts moesten we onze zoon laten huilen in de wieg en om de 5 minuten bij hem gaan kijken, net zolang tot hij sliep. Dit duurde meestal tussen de 30 tot 60 minuten.

Toen we een paar maanden geleden het stukje lasen over pre-verbale EMDR op de site, herkenden we ons daarin. We zagen het verband tussen de babytijd van onze zoon en het feit dat onze 12 jarige zoon nog steeds in het bed van pappa wil inslapen terwijl mamma naast hem ligt. Inslapen alleen en in zijn eigen bed vindt hij heel moeilijk. Als wij naar bed gaan slaapt hij zonder probleem verder in zijn eigen bed.

Tijdens de EMDR-sessie vertelden we aan onze zoon het verhaal wat er met hem was gebeurd toen hij net geboren was. Hij werd erg verdrietig en het raakte hem diep van binnen. Gelijk na afloop van de eerste sessie zagen we zijn houding letterlijk en figuurlijk veranderen. Hij straalde meer zelfvertrouwen uit, was opgelucht en er was een last van hem afgevallen. En wel het meest bijzondere: Na die sessie ging hij uit zichzelf in zijn eigen bed inslapen, zonder enig probleem. Na 2 weken hebben een 2^e sessie gehad en hebben we het traject daarmee afgerond.

Onze zoon gaf later aan dat hij de sessie zwaar vond, maar hij vond het echt de moeite waard.

Wij, als ouders, vonden het heel bijzonder om mee te maken. We zagen tijdens de sessie dat onze zoon verdrietig werd van iets wat hij zich niet kon herinneren in woorden. Maar de herinnering zat wel in hem opgeslagen. Hij kon de last van hem afgooien, waarvan we ons niet bewust van waren dat hij die al 12 jaar met zich meedroeg.

We hebben het erg waardevol gevonden om dit traject met z'n 3-en te doorlopen, om verlost te worden van de negatieve gevolgen van een ongewilde, verdrietige situatie uit het verleden. We kunnen het nu echt achter ons laten.